

Suu: «No necessitem ser nenes boniques, hem de portar nosaltres les regnes»

La jove cantautora presentarà el seu primer disc, 'Natural', a la [2] de l'Apolo aquest divendres 13 d'abril

Suu | Arxiu artista

De vídeos de 15 segons per Instagram a la [2] de l'Apolo. **Suu** pujarà avui 13 d'abril a l'escenari per mostrar en directe el seu primer disc, *Natural* (Halley Records, 2018). Amb només 18 anys, la jove graciencina ja té gairebé 50.000 seguidors a les seves xarxes socials i està a punt d'encetar una gira que veurem fins on la pot portar. Parlem amb ella perquè ens expliqui què és *Natural* i com ha estat la seva primera gravació.

D'on ve 'Natural'?

Es diu *Natural* perquè la paraula resumeix molt bé la manera com he treballat. No hi ha hagut una gran campanya per crear el disc, ha estat pas a pas. Se'm va proposar el 2017 de treure'l i ho hem fet tot molt com ens sortia, de manera natural. No hem retocat gaire la veu, m'agrada que també se sentin els errors.

D'on sorgeixen les cançons d'aquest nou disc?

Com a referents tinc **El Kanka**, **El Niño de la Hipoteca**, **Pedro Pastor**... Em marquen un estil

que m'agrada, el de cantautor amb guitarra. També m'agrada **The Cat Empire**, que és tot el contrari, però he intentat barrejar-ho tot. M'agrada agafar la part musical més moguda però alhora donar importància a la lletra. El procés que segueixo es basa en escriure versos i anar-los ajuntant. De vegades escric una estrofa i prou, i de vegades et surt tota la cançó de cop, el tren és molt bon lloc per escriure.

Les xarxes socials juguen un paper important en la teva vida, oi? Què hi expresses? De què et serveixen?

El que intento transmetre per les xarxes socials és una naturalitat, fer veure que no t'has de posar màscares ni mostrar-te com si fossis la persona més 'guai'. Bàsicament, que no t'has de deixar portar pel que diuen els altres. Tu ets tu, i per molt que parlin ets com vols ser.

Quin missatge vols donar amb *Natural*?

Que ens hem d'estimar a nosaltres mateixos sols, sense parelles. Que el primer som nosaltres, que no ens hem de posar cuirasses i que el bonic és el que hi ha a dins. Crec que l'empoderament és present en totes les cançons encara que no hi surti explícitament. A la cançó "Reinas" parlo de l'educació que rebem des de petites. Ens fan llegir llibres de princeses, per exemple, però no necessitem ser nenes boniques, hem de ser nosaltres les que portem les regnes!

També parles sobre les relacions tòxiques.

Sí, penso que cadascú pot estar en la relació que vulgui sempre que sigui sana. Jo defenso el poliamor perquè a mi em funciona, però una relació pot ser monògama i completament sana. Jo vaig tenir una relació molt tòxica i no me'n vaig adonar fins que en vaig sortir. Fins que no ho veus amb perspectiva no t'adones que tots dos heu d'estar bé i que hi ha d'haver comunicació, has d'acceptar l'altra persona sense voler canviar-la.